

פרשת וארא

וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה' (ו, ב)

יש לדייק, למה התחיל הכתוב בלשון וידבר "אלהים" & שהיא מידת הדין, וגם התחיל בלשון "וידבר", שהוא לשון קשה (כפי שפירש רש"י 'דיבר איתו משפט, על שאמר למה הרעותה לעם הזה). ' ומסיים הכתוב בלשון ויאמר אליו אני "ה" שהיא מידת הרחמים, וגם "ויאמר" היא לשון רכה .

אלא שמעתי מאת כ"ק מרן אדמו"ר ממישקולץ שליט"א לבאר בהקדם דברי הבעש"ט הק' ע"זי , שאמר: אדם צריך לדעת, אפילו כשהוא במצב של הסתרת פנים ח"ו , כלומר , כשקורים לו דברים שאינם מובנים לו כלל , ונראים לו כחושך על פני תהום, גם אז צריך הוא לדעת שהכל מאיתו יתברך , וגם אז הקב"ה עמו. כי גם ההסתר פנים זה מאיתו יתברך שמו. ועל ידי זה, שאדם יודע שגם בתוך ההסתרת פנים נמצא הקב"ה , אז נמתקים ממנו כל הדינים ומתבטל ההסתרה .

וזה מה שאומר ה' יתברך (דברים א"ל ח"י,) בתוכחה, "ואנכי הסתר אסתיר פני" & שאני יסתיר מעם ישראל , שלא ידעו שגם בהסתר פנים אני נמצא עמם, כי לו היו יודעים ומאמינים בזאת היו מתבטלים מעליהם כל הדינים. עכת"ד הבעש"ט הק' .

ועל פי זה פירש מרן אדמו"ר שליט"א את הכתוב: "וידבר אלקים" שתדע שגם מידת הדין והלשון קשה ו ההסתרת פנים שאתה אומר "למה הרעותה לעם הזה", היא בעצם "ויאמר אליו אני ה'" & מידת הרחמים . שאני הקב"ה נמצא שם, וזה בא מאיתי יתברך שמו. ובזה שתדע זאת, יתהפך מידת הדין שהיא אלוהים ל' ה' "שהיא רחמים. ומדיבור שהוא לשון קשה", ל"ויאמר" שהיא לשון רכה.

מקור: פנינים